

opusdei.org

Dekret "Presbyterorum Ordinis"

Det andet vatikankoncil.
Ekstrakt (kap. II nr. 9) fra
dekretet, hvor der tales om
forholdet mellem kirkelige
personer og lægpersoner. I
Opus Dei finder man et
organisk samarbejde mellem
præster og lægfolk.

14.08.2006

*Omgangsformen mellem præster og
lægpersoner*

9. Præstevielsens sakramente
pålægger den nye pagts præster en
enestående og uvurderlig opgave
som fædre og lærere for Gudsfolket.
Men alligevel er de sammen med alle
andre kristne Kristi disciple, som
Gud ved kaldets nåde har gjort
delagtige i sit Rige (Jf. 1.Thess. 2,12;
Kol. 1,13). Præsterne er sammen med
alle døbte brødre blandt brødre (Jf.
Matt. 23,8. - “Det er dernæst
nødvendigt, fordi vi ønsker at være
menneskenes hyrder, fædre og
lærere, at vi handler som deres
brødre.”: Paul vi, Rundskr. Ecclesiam
suam, 6.aug. 1964: AAS 58 (1964), s.
647) og lemmer på det ene Kristi
legeme, som det er blevet pålagt alle
at bygge op (Jf. Ef. 4,7 og 16;
Constitutiones Apostolorum, VIII, 1,
20: “Biskoppen skal ikke ophøje sig
selv over for diakonerne eller
præsterne, ej heller præsterne over
for folket; thi menigheden består af
dem alle.”: Funk I, 467).

Præsterne, som står i spidsen for menigheden, skal altså gøre det på en sådan måde, at de ikke søger deres eget, men det, som hører Jesus Kristus til (Jf. Fil. 2,21). De skal arbejde sammen med de kristne lægfolk, og når de er sammen med dem, skal de bære sig ad efter Mesterens eksempel, han, som ikke kom til menneskene “for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange” (Matt. 20,28). Præsterne skal oprigtigt anerkende og fremme lægfolkets værdighed og særlige opgave i Kirkens sendelse. De skal loyalt respektere den berettigede frihed, som alle har ret til her på jorden. De skal villigt lytte til lægfolk, broderligt tage hensyn til deres ønsker samt anerkende deres erfaring og kompetence på de forskellige menneskelige virksomhedsområder for sammen med dem at kunne tyde tidens tegn. Idet de prøver ånderne, om de er af Gud (Jf. 1.Joh. 4,1), skal

de forstå med troens sans at opdage lægfolkets karismer i alle deres forskellige former fra de mest beskedne til de mest ophøjede, anerkende dem med glæde og omhyggeligt bringe dem til udvikling. Blandt disse gaver, som i overflod findes hos de kristne, fortjener den trang, ikke så få af dem føler, til et dybere åndeligt liv særlig opmærksomhed. Og ligeledes må præsterne have tilstrækkelig tillid til lægfolk til at give dem ansvar i Kirkens tjeneste ved at give dem handlefrihed og råderum og ved yderligere, når lejlighed gives, at opfordre dem til selv at tage initiativet til nye opgaver (Jf. 2.Vatikankoncil, Dogm. konstit. Om Kirken, n.37).

Præsterne er kort sagt blevet sat midt iblandt lægfolket, for at de skal føre dem alle sammen til kærlighedens enhed "hverandre hjerteligt hengivne i broderkærlighed og

kommende hverandre i forkøbet med at vise ærbødighed” (Rom. 12,10). Det er altså deres opgave at bringe de forskellige temperamenter i samklang med hinanden, så ingen i den kristne menighed føler sig udenfor. De skal forsvare almenvellet, som de på biskoppens vegne har til opgave at vogte, og samtidig skal de modigt vidne om sandheden, for at de troende ikke skal “kastes og drives hid og did af alle mulige lærdomme, efter som vinden blæser” (Jf. Ef. 4,14). De er især ansvarlige for dem, der ikke mere kommer til sakramenterne, eller som måske helt er gået bort fra troen, og de må ikke forsømme at komme dem i møde som gode hyrder.

De skal også have opmærksomheden rettet på forskrifterne angående økumenien (Jf. 2.Vatikankoncil, Dekret Om Økumeni) og må ikke

glemme de brødre, som ikke deler
det fulde kirkelige fællesskab med os.

Og endelig skal de vide, at alle de, der
ikke anerkender Kristus som deres
Frelser, også er dem betroet.

Men de kristne skal også for deres
del være sig deres forpligtelser over
for præsterne bevidst. De skal
komme dem i møde som deres
hyrder og fædre med barnlig
kærlighed, tage del i deres
bekymringer og efter bedste evne
støtte dem i bøn og gerning. På den
måde vil præsterne bedre blive i
stand til at overvinde
vanskelighederne og til at udføre
deres hverv på en frugtbringende
måde (Jf. 2.Vatikankoncil, Dogm.
konstit. Om Kirken, n.37).

.....

dekret-presbyterorum-ordinis/
(13.03.2026)